

ה"ת 27714/07/23 - מונא ח'מאיסי נגד תחנת משטרה - כפר כנא עמקים צפון

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 27714-07-23 ח'מאיסי נ' תחנת משטרה - כפר כנא עמקים צפון

בפני **כבוד השופטת מנאל חליחל-דיאב**
המבקשת מונא ח'מאיסי
נגד
המשיבה תחנת משטרה - כפר כנא עמקים צפון

החלטה

1. מונחת לפניי בקשה להחזרת תפוס, בהתאם להוראת סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "פקודת סדר הדין הפלילי"), של רכב מסוג סיאט מ.ר. 12957503 הרשום על שמה של המבקשת (להלן: הרכב).

הרקע לבקשה

2. ענייננו באירוע ירי חמור אשר בוצע ביום 8.6.23 בכפר כנא, במהלכו נפצעו גבר ופעוטה כבת שלוש. המבקשת הינה אשתו של גואד ח'מאיסי, אשר נעצר ביום 18.6.23 בחשד לביצוע עבירות של החזקת נשק שלא כדין, קשירת קשר לפשע ושיבוש הליכי חקירה, בכך שלאחר אירוע הירי הנ"ל, הגיע עם הרכב נשוא הבקשה לזירת האירוע, נשא אקדח שנמצא בזירה ועזב את המקום עם הנשק באמצעות הרכב.

טענות הצדדים

3. במסגרת הבקשה מדגישה המבקשת את הפגיעה הנגרמת לה כתוצאה מתפיסת הרכב, אשר משמש אותה ביום יום. המבקשת מציינת כי פנתה למשיבה מספר פעמים בבקשה להחזרת הרכב, אך המשיבה ביקשה ממנה להמתין עד לקבלת החלטה בעניין וסיום הבדיקות בתפוס.

4. עוד טוענת המבקשת כי החשד הסביר שעמד נגדה ונגד בעלה נחלש באופן משמעותי וזאת בהינתן העובדה ששניהם שוחררו ממעצר, ולטענתה הסיכוי כי יוגש נגדם כתב אישום- קלוש.

5. בדיון לפניי חזר ב"כ המבקשת על נימוקי הבקשה, תוך שביקש לעשות הבחנה בין המבקשת לבעלה. נטען עוד, כי לא מתקיימות בעניינו העילות הקבועות בחוק לתפיסת הרכב ועל כן יש להורות על השבתו לאלתר לידי

עמוד 1

המבקשת. לחילופין, ונוכח הפגיעה בערכו של התפוס, מבקשת המבקשת לבחון האם קיימת חלופה העשויה להשיג את תכלית התפיסה בדרך שפגיעתה במבקשת תהא פחותה מן הפגיעה בה אם תמשיך המשטרה ותחזיק ברכב.

6. בתגובתה לבקשה הגישה המשיבה לעיוני את תיק החקירה לרבות דוח סודי המפרט את התנגדותה להשבת הרכב (1/נ) וכן סרטון מזירת האירוע.

דין והכרעה

7. המסגרת הנורמטיבית לתפיסתו של חפץ, ולהחזקה בו עד לשחרורו או לחילוטו ע"י שוטר מוסדרת בסעיף 32(א) לפסד"פ, הקובע, כדלקמן: "רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע העבירה או כאמצעי לביצועה".

8. סעיף 34 לפסד"פ מסדיר את סמכותו של בית משפט להורות, לבקשת שוטר או אדם התובע זכות בחפץ, מה יעשה בו: "על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

9. אין חולק כי הסמכות לתפיסת חפץ במסגרת הליך פלילי היא "צעד דרסטי השולל מבעל הרכוש את האפשרות לעשות שימוש בקניינו, לעיתים למשך תקופה ארוכה", ובטרם הורשע בדיון (בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטבון, פסקה 36 [פורסם בנבו] (31.10.2007) (להלן: עניין סיטבון); ע"פ 1000/15 אבו אלחוואה נ' מדינת ישראל, פסקה 24 והאסמכתאות שם [פורסם בנבו] (3.7.2015) (להלן: עניין אבו אלחוואה)). לפיכך, לא אחת נאמר כי אין להשתמש בסמכות זו באופן שרירותי, אלא לשם מימוש התכליות העומדות ביסודה (ראו בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.3.2006) (להלן: עניין לרגו)).

10. הפסיקה עמדה על שלוש תכליות עיקריות שלשמן נעשית התפיסה: תכלית מניעתית - בהתקיים חשש שהחפץ יישמש לביצוע עבירה עתידית; תכלית ראייתית - אם החפץ עשוי לשמש כראיה במשפט; ותכלית של הבטחת חילוט עתידי - על מנת להבטיח את האפשרות לחלט את החפץ בסיום המשפט

11. ברע"פ 1792/99 אלי גאלי נ' משטרת ישראל עמד בית המשפט העליון על האיזון שעל בית המשפט לערוך בשאלת המשך תפיסתו של חפץ ובכלל זה כלי רכב, אשר לגביו נטען כי נעשה בו שימוש לביצוע עבירות פליליות: "לא ייעלם מעינינו, כי המשך החזקת החפץ שנתפס בידי המשטרה יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים - מעבר לפגיעה שהייתה בעצם התפיסה - ומכאן עשויה שתילמד חובה המוטלת על המשטרה - ועל בית-המשפט בשיבתו לביקורת על מעשי המשטרה - לבדוק ולמצוא לא אך אם תפיסת הנכס נעשתה לתכלית ראויה אלא גם אם המשך החזקת הנכס בידי המשטרה אינו פוגע בבעלים במידה העולה על הנדרש. לשון אחר: שומה עליו על בית-

המשפט לבדוק ולמצוא אם קיימת חלופה אשר תשיג את תכלית "מעצרו" של הנכס, אך פגיעתה בבעל הזכות בנכס תהא פחותה מן הפגיעה בו אם תמשיך המשטרה ותחזיק בנכס".

12. במסגרת בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל עמד בית המשפט העליון על השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבחינת האפשרות לשחרר את התפוס ל"חלופת תפיסה", כדלקמן: "השאלה הראשונה מתמקדת בעצם קיומה המתמשך של עילת תפיסה. בחינתה מחייבת התייחסות, בין היתר, לשלב ההליך הפלילי, בנקודת הזמן הרלבנטית, אם מדובר בחקירה, מה סיכוייה להבשיל לכתב אישום ולמשפט; האם החשש לשימוש בחפץ לצורך ביצוע עבירה עתידית עודנו קיים, ומה עוצמתו; האם יש הסתברות לקיום משפט, ומה מידת הצורך בחפץ כראייה, ומה סיכויי ההרשעה העשויים להביא בעקבותיהם גם לחילוט החפץ, וכיוצא באלה שיקולים... השאלה השנייה מתמקדת באפשרויות שחרור החפץ והתנאים לכך, בהינתן קיומה של עילת תפיסה מתמשכת. במסגרת זו יש לשקול את הצורך בהמשך התפיסה כדי להגשים את תכליתה מול עניינו של הפרט הנפגע בזכות קניינו, ולבחון את אפשרות האיזון בין השניים באורח מידתי". ובהמשך הדברים: "... בשקלול האינטרסים, תוערך מצד אחד מידת הצורך בהשגרת התפוס בידי המשטרה בהתאם לעוצמת התכלית שהתפיסה נועדה להשיג בנסיבות המשתנות של ההליך הפלילי המתפתח; מצד שני, ייבחנו היבטים שונים הנוגעים בטיבו של החפץ מבחינת בעל הקניין, כגון האם מדובר בחפץ שהחזקה בו מותרת על פי דין... מה מידת נחיצותו של בעל הקניין בחפץ, ושיעור נזקו משלילת החזקתו בטרם הסתיים ההליך הפלילי. בהקשר זה, עשוי להיות הבדל בין תפוס המשמש אדם לעסקו ולמשלח-ידו, לבין תפוס שאינו בר-שימוש יומיומי".

ומן הכלל אל הפרט

13. האזנתי בקשב רב לטיעוני הסניגור וכן עיינתי בתיק החקירה לרבות הדוח הסודי (נ/1) וסרטון מזירת האירוע, ומצאתי כי בניגוד לטענות הסניגור, הרי שבשלב זה, תוך שמצויים אנו למעשה כחודש וחצי בלבד לאחר תחילת החקירה, הרי שתיק החקירה מקים חשד סביר לביצוע העבירות ע"י בעלה של המבקשת שנעברו באמצעות הרכב התפוס. לפיכך, תפיסת הרכב והמשך בדיקתו על ידי המשיבה נעשו כדין ולצורך קידום החקירה והגעה לחקר האמת. עוד אציין, כי בדיון בפניי הבהירה ב"כ המשיבה כי בעת הזו, טרם התקבלו תוצאות הבדיקות המצוינות בדוח הסודי ואלו צפויות להתקבל בטווח הנראה לעין, תוך שבועיים לערך.

14. בנסיבות האמורות, סבורתני כי באיזון בין זכות הקניין של המבקשת, לבין האינטרס הציבורי ומתן אפשרות ליחידה החוקרת להמשיך ולאסוף ראיות באמצעות התפוס וגיבוש תיק החקירה לידי מסקנות סופיות והחלטה אודות הגשת כתב אישום, בין כנגד בעלה של המבקשת ובין כנגד אחרים בפרשה וכן, שימוש בתפוסים אלה כראיות במהלך המשפט כמו גם, חילוטם בהמשך, גובר האינטרס הציבורי.

15. בהתייחס לטענת הסניגור, ולפיה הסיכוי להגשת כתב אישום נגד המבקשת או בעלה קלוש, אני בדעה כי גם אם בסופו של יום לא יוגש כתב אישום הרי שבשלב הנוכחי, תוך שאנו מצויים זמן קצר יחסית לאחר פתיחת חקירה בגין אירוע חמור, חקירה אשר טרם הסתיימה, יש מקום להמתין עד לקבלת תוצאות הבדיקה, כאמור בדוח הסודי, שאז שמורה למבקשת הזכות לפנות בשנית לבית המשפט בבקשה להחזרת התפוס.

סיכומו של דבר הבקשה נידחת.

